

Llibertat presos polítics!

written by Jaume Marfany | 19 d'octubre de 2017

Ja fa dues nits que dormen a la presó. Han hagut de passar dues nits perquè em col·loqui davant de l'ordinador i intenti escriure unes ratlles sobre el que va passar dilluns. La bèstia franquista, aquella que ho va deixar "todo atado y bien atado", ha mostrat de nou les seves urpes i la seva ferotge repressió. No va morir el 1975 ni tampoc el 1978, simplement restava mig abaltida, simulant estar adormida.

Conec els Jordis. Amb en Jordi Cuixart hem compartit molts moments, sobretot, entre el 2013 i el 2015, quan jo era vicepresident de l'ANC i ell, membre de la Junta d'Òmnium que, habitualment, representava l'entitat a la Taula de Forces Polítiques i Socials per l'Estat propi. Amb en Jordi Sánchez hem compartit moltes coses a partir del 2015, quan ell va ser elegit per primera vegada president de l'ANC. Quan coneixes les persones que pateixen el dolor et toca de més a prop i amb més intensitat.

Llibertat Jordis

El que va passar dilluns no té nom... o, si en té, no pot ser altre que el de feixisme nu i cru. Presó sense fiança, com uns autèntics criminals perillosos. La ràbia em rosegava per dins quan penso en tants i tants corruptes i malversadors, delinqüents de corbata que viuen tranquil·lament a casa seva. Justícia...? Separació de poders...? Estat de Dret...?

Aquest túnel del temps a què estem abocats, em porta a recordar situacions similars viscudes i patides ja fa anys. No és cert que els Jordis siguin els primers presos polítics en democràcia. Molts de nosaltres recordem companys i companyes detinguts i empresonats, el 1980, el 1992... N'hi ha hagut també i molts a Euskadi. Recordo el patiment per tots, però sobretot aquell patiment que es feia encara més dur quan els companys eren coneguts i estimats. Aquest és el que sento per en Jordi Sánchez i en Jordi Cuixart.

Encara tinc al cap moltes incògnites que entenc que algun dia s'aclariran. Jordi Sánchez i Jordi Cuixart sabien que serien empresonats. M'ho demostra el fet del canvi de vicepresidència a l'ANC dies abans i les gravacions que van fer el mateix matí de dilluns. Per què s'hi van presentar, doncs?

Jordi Sánchez és el president de l'ANC. A l'Assemblea Nacional Catalana, però (i parlo de l'ANC perquè és el que conec) el càrrec de president no té més poder que el de qualsevol altre membre associat de l'Assemblea. El càrrec no li atorga cap capacitat estatutària de decisió per damunt de l'Assemblea General. És un nomenament intern del Secretariat i no el fruit de cap candidatura. El president, com la resta del Secretariat, es deu als mandats obtinguts de l'Assemblea General, únic òrgan sobirà. Amb tot això vull dir que el president no té cap més responsabilitat en la dinàmica de l'ANC que qualsevol altre membre de l'associació.

L'ANC va començar el seu camí el 2010 i, oficialment, el 2012. Tots els que n'hem sigut membres del Secretariat Nacional som responsables del mateix que acusen en Jordi Sánchez. Tots en som responsables..., i ens en sentim orgullosos.

Estic tocat... Estic molt preocupat... Serà difícil treure els Jordis de les presons espanyoles. Són, a més de presos polítics, ostatges de l'Estat, d'un Estat que ha perdut totalment el seny, un fet que, en la història d'Espanya, es repeteix constantment. Un Estat que està disposat a tot.

No podem contemplar cap altre horitzó que el de guanyar. Pels Jordis i per tanta gent que patiria les conseqüències d'una derrota. Pel país mateix en el seu conjunt que seria objecte de la repressió, subtil potser, però ferotge per acabar amb Catalunya, tal com ja ho han intentat històricament.

Ens veiem al carrer!